

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 5629/23
6.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Гордане Тошић, председника већа, Љиљане Милосављевић и Милице Аксентијевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ристо Лекић, адвокат из Београда, ул. Цара Николаја II бр.90, против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ул. Косовска бр.31, ради исплате, одлучујући о жалби тужене, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 47/22 од 7.9.2023. године, у седници већа одржаној дана 6.6.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 47/22 од 7.9.2023. године у ставу првом, четвртном и петом изреке, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се обавезе тужена да тужиљи на име разлике између исплаћене и припадајуће плате коју је тужиља остварила по основу обављеног рада и временаведеног на раду, за период од 1.9.2013. године до 30.9.2016. године, исплати укупан износ од 2.282.859,65 динара, и то:

- за септембар 2013. године, износ од 64.068,87 динара, са законском затезном каматом почев од 31.10.2013. године, до исплате,
- за октобар 2013. године, износ од 64.389,22 динара, са законском затезном каматом почев од 1.12.2013. године, до исплате,
- за новембар 2013. године, износ од 64.389,22 динара, са законском затезном каматом почев од 31.12.2013. године, до исплате,
- за децембар 2013. године, износ од 51.600,32 динара, са законском затезном каматом почев од 31.1.2014. године, до исплате,
- за јануар 2014. године, износ од 64.336,92 динара, са законском затезном каматом почев од 1.3.2014. године, до исплате,
- за фебруар 2014. године, износ од 51.521,86 динара, са законском затезном каматом почев од 31.3.2014. године, до исплате,
- за март 2014. године, износ од 64.336,86 динара, са законском затезном каматом почев од 1.5.2014. године, до исплате,

-за април 2014. године, износ од 64.002,96 динара, са законском затезном каматом почев од 31.5.2014. године, до исплате,
-за мај 2014. године, износ од 62.597,96 динара, са законском затезном каматом почев од 1.7.2014. године, до исплате,
-за јун 2014.године, износ од 62.597,96 динара, са законском затезном каматом почев од 31.7.2014. године, до исплате,
-за јул 2014.године, износ од 68.044,77 динара, са законском затезном каматом почев од 31.8.2014. године, до исплате,
-за август 2014.године, износ од 67.567,38 динара, са законском затезном каматом почев од 1.10.2014. године, до исплате,
-за септембар 2014. године, износ од 67.129,32 динара, са законском затезном каматом почев од 31.10.2014. године, до исплате,
-за октобар 2014. године, износ од 67.129,32 динара, са законском затезном каматом почев од 1.12.2014. године, до исплате,
-за новембар 2014. године, износ од 60.416,36 динара, са законском затезном каматом почев од 31.12.2014. године, до исплате,
-за децембар 2014. године, износ од 60.440,00 динара, са законском затезном каматом почев од 31.1.2015. године, до исплате,
-за јануар 2015. године, износ од 60.440,00 динара, са законском затезном каматом почев од 1.3.2015. године, до исплате,
-за фебруар 2015. године, износ од 60.440,00 динара, са законском затезном каматом почев од 31.3.2015. године, до исплате,
-за март 2015. године, износ од 60.440,00 динара, са законском затезном каматом почев од 1.5.2015. године, до исплате,
-за април 2015. године, износ од 60.440,00 динара, са законском затезном каматом почев од 31.5.2015. године, до исплате,
-за мај 2015. године, износ од 60.440,00 динара, са законском затезном каматом почев од 1.7.2015. године, до исплате,
-за јун 2015. године, износ од 60.440,06 динара, са законском затезном каматом почев од 31.7.2015. године, до исплате,
-за јул 2015. године, износ од 60.440,06 динара, са законском затезном каматом почев од 31.8.2015. године, до исплате,
-за август 2015. године, износ од 60.440,06 динара, са законском затезном каматом почев од 1.10.2015. године, до исплате,
-за септембар 2015. године, износ од 60.440,06 динара, са законском затезном каматом почев од 31.10.2015. године, до исплате,
-за октобар 2015. године, износ од 60.369,09 динара, са законском затезном каматом почев од 1.12.2015. године, до исплате,
-за новембар 2015. године, износ од 60.510,97 динара, са законском затезном каматом почев од 31.12.2015. године, до исплате,
-за децембар 2015. године, износ од 61.721,21 динара, са законском затезном каматом почев од 31.1.2016. године, до исплате,
-за јануар 2016. године, износ од 74.075,12 динара, са законском затезном каматом почев од 1.3.2016. године, до исплате,
-за фебруар 2016. године, износ од 61.721,21 динара, са законском затезном каматом почев од 31.3.2016. године, до исплате,
-за март 2016. године, износ од 61.721,21 динара, са законском затезном каматом

почев од 1.5.2016. године, до исплате,

-за април 2016. године, износ од 48.257,40 динара, са законском затезном каматом почев од 31.5.2016. године, до исплате,

-за мај 2016. године, износ од 61.721,21 динара, са законском затезном каматом почев од 1.7.2016. године, до исплате,

-за јун 2016. године, износ од 61.721,21 динара, са законском затезном каматом почев од 31.7.2016. године, до исплате,

-за јул 2016. године, износ од 61.721,21 динара, са законском затезном каматом почев од 31.8.2016. године, до исплате,

-за август 2016. године, износ од 61.721,21 динара, са законском затезном каматом почев од 1.10.2016. године, до исплате,

-за септембар 2016. године, износ од 59.069,05 динара, са законском затезном каматом почев од 31.10.2016. године, до исплате,

да у корист тужиле уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за обавезно здравствено осигурање код Републичком фонду за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености код Националне службе за запошљавање, на основу разлике из става првог изреке пресуде, према тарифи важећој на дан уплате у фонд, као и захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 830.630,00 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршење, до исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилца да туженој на име трошкова другостепеног парничног поступка исплати износ од 49.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 47/22 од 7.9.2023. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужилци на име разлике између исплаћене и припадајуће плате коју је тужилца остварила по основу обављеног рада и времена проведеног на раду, за период од 1.9.2013. године до 31.9.2016. године, исплати укупан износ од 2.282.859,65 динара, у појединачно опредељеним месечним износима, у вредности и са законском затезном каматом, као у њеном садржају. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле за веће тражење законске затезне камате на досуђене појединачне месечне износе из става првог изреке пресуде. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да суд обавезе тужену да тужилци, преко износа досуђених ставом првим изреке пресуде, за период од 1.9.2013.године до 30.9.2016.године, на име мање исплаћене плате по основу обављеног рада и времена проведеног на раду, досуди још и износ од 72.134,16 динара, у појединачно опредељеним месечним износима, у вредности и са законском затезном каматом, као у њеном садржају. Ставом четвртим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да у корист тужиле уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско

осигурање, доприносе за обавезно здравствено осигурање код Републичког фонда за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености код Националне службе за запошљавање, на основуцу разлике из става првог изреке пресуде, према тарифи важећој на дан уплате у фонд. Ставом петим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 830.630,00 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршење, до исплате.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу, побијајући је у ставу првом, четвртном и петом изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде, у побијаном делу, у границама овлашћења прописаних одредбама члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба тужене основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде, у преиначеном делу, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 374. став 2. тачке 1. до 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка, на које се указује у жалби.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку пред првостепеним судом, тужилца, запослена у МУП-у, решењем МУП-а, Дирекција полиције од 1.6.2012. године, распоређен је са 1.6.2012. године на радно место преводилац (ПД), Служба за борбу против организованог криминала, Управа криминалистичке полиције. Решењем МУП-а, Сектор финансија и људских ресурса и заједничких послова Управе за људске ресурсе, Одељење за радно правне послове и заступања 06/2-2 бр.120-1420-162/2012 од 27.5.2013. године, тужилца, распоређена на радно место преводилац, Служба за борбу против организованог криминала, Управа криминалистичке полиције почев од 1.6.2012. године, од када јој се врши исплата плате по укупном коефицијенту од 2,431, а решењем МУП-а, Дирекција полиције 03/1 бр.112-3726/2014 од 30.5.2014. године, тужилца, распоређена на радно место преводилац у Служби за борбу против организованог криминала, трајно се премешта у свом звању на радно место послови међународне сарадње, (ПД), у Служби за борбу против организованог криминала, Управе криминалистичке полиције. Решењем МУП-а, Сектор финансија и људских ресурса и заједничких послова, Управа за људске ресурсе, Одељење за радно-правне послове и заступања 06/3-2 бр.120-3726-1/2014 од 10.7.2014.године, следи да је тужилца решењем од 30.5.2014. године, трајно премештена на радно место послови међународне сарадње, Служба за борбу против организованог криминала, Управа криминалистичке полиције, а решење је постало коначно са 9.7.2014. године. Решењем МУП-а, Дирекције полиције 03/1 бр.112-19-2/2016 од 1.5.2016. године, тужилца је распоређена са 1.5.2016. године на радно место послови међународне сарадње/ПД Служба за борбу против организованог криминала, Управа криминалистичке полиције. Утврђено је и то да тужилца нема статус овлашћеног службеног лица у Служби за борбу против организованог криминала (СП ПОК). Из налаза и мишљења вештака економско-

финансијске струке Драгана Ничића од 18.2.2019. године, допунског налаза од 21.12.2020. године, утврђено је да је вештак обрачунао укупну разлику између плате коју би тужилца остварила непосредно применом Закона и Уредбе и исплаћених износа плате за утужени период у износу од 2.354.993,81 динар, па како је тужилца први пут засновала радни однос у Служби за борбу против организованог криминала и то јој је прво запослење, обрачуната је разлика између плате која је исплаћена тужилци и двоструког износа плате коју је остварила упоредни радник ББ у Служби за борбу против организованог криминала и да увећање плате у спорном периоду по основу минулог рада износи 72.134,16 динара, а укупна разлика нето плате, за спорни период од 1.9.2013.-30.9.2016. године, износи 2.282.859,65 динара. Тужилца је свој тужбени захтев определила према налазу и мишљењу судског вештака.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, с позивом на одредбе члана 2, 7, 23-28. Закона о платама државних службеника и намештеника, члана 146. став 1. и 2. Закона полицији и члана 10. и 18. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, члана 154. став 1. и 172. Закона о облигационим односима, делимично усвојио тужбени захтев тужилце, налазећи да тужилци за обављање послова у утуженом периоду у Служби за борбу против организованог криминала, није исплаћена зарада у двоструком износу према Уредби о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа за сузбијање организованог криминала, што представља неправилан рад органа тужене, због чега је тужена дужна да тужилци накнади штету, па је одлучио као у ставу првом изреке. Првостепени суд је ценио наводе тужене да је судски вештак двоструки износ плате обрачунао у односу на плату упоредног радника ББ, такође запослене у Служби за борбу против организованог криминала, због чега није одговарајући упоредни радник, па је нашао да је потраживана разлика правилно опредељена у складу са чланом 2. став 1. Уредбе, с обзиром да тужена у смислу члана 228. у вези са чланом 231. Закона о парничном поступку, није прижила доказе који би довели у сумњу висину обрачуна, нити доказ о висини плате запосленог на одговарајућем радном месту у седишту МУП-а. На досуђене износе првостепени суд је тужилци досудио и законску затезну камату применом одредби члана 277. и 324. Закона о облигационим односима. Ставом четвртим изреке побијане пресуде првостепени суд је обавезао тужену да за тужилцу на досуђене износе уплати припадајуће доприносе за социјално осигурање надлежним фондовима, применом одредбе члана 2. и 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање. Првостепени суд је одбио захтев за веће тражење законске затезне камате на досуђене износе из става првог изреке, као и захтев за исплату износа од још 72.134,16 динара, преко досуђених, са законском затезном каматом, па је одлучио као у ставу другом и трећем изреке побијане пресуде. Првостепени суд је приговор застарелости потраживања оценио неоснованим, јер је најстарије потраживање из септембра 2013.године доспело за наплату 30.10.2013.године, а тужба је поднета 25.10.2016.године, из ког разлога није протекао трогодишњи рок застарелости.

Међутим, на потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је погрешно применио материјално право, због чега је ожалбена пресуда морала бити преиначена.

Тужила у овом спору тражи накнаду штете на име неисплаћене плате у двоструком износу која јој припада у складу са Уредбом о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала.

Одредбом члана 10. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела ("Службени гласник РС", бр.42/02...32/13), прописано је да се ради обављања полицијских послова у вези са кривичним делима из члана 2. овог закона образује у оквиру министарства надлежног за унутрашње послове Служба за сузбијање организованог криминала, а према одредби члана 18. став 1. истог закона, лица која обављају послове и задатке у државним органима посебним организационим јединицама из овог закона имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за организовани криминал, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду. Према члану 18. став 2. овог закона, плате лица из става 1. овог члана уређује Влада.

Одредбом члана 2. Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала ("Службени гласник РС", бр.14/03...114/14), прописано је да се плата старешине Службе и заменика старешине Службе и овлашћеног службеног лица у служби, руководиоца и заменика руководиоца Посебне притворске јединице и запосленог на пословима обезбеђења у Посебној притворској јединици, обрачунава и исплаћује у двоструком износу плате коју су остваривали на пословима са којих су ступили на рад у организационе јединице из члана 1. ове уредбе, а према члану 3. став 2. Уредбе, запослени у Служби који нема својство овлашћеног службеног лица има право на плату у двоструком износу плате која се обрачунава и исплаћује запосленом на одговарајућем радном месту у седишту Министарства унутрашњих послова. Одредбом члана 3. став 5. и 6. наведене уредбе прописано је да се приликом обрачунавања двоструког износа плата у смислу става 1. – 4. овог члана, не узимају у обзир додаци на плату утврђени законом. Додаци на плату утврђени законом запосленом коме се плата утврђује овом уредбом, обрачунавају се у складу са законом, другим прописима и колективним уговором.

У конкретном случају, тужила у периоду од 1.9.2013. године до 30.9.2016. године, код тужене у Министарству унутрашњих послова, у Служби за борбу против организованог криминала није обављала послове као овлашћено службено лице, већ је обављала послове међународне сарадње (ПД) у Служби за борбу против организованог криминала. Међутим, судски вештак је двоструки износ плате обрачунао према плати упоредног радника ББ, која је у утуженом периоду била запослена у Служби за борбу против организованог криминала, док је обрачун требало извршити у складу са чланом 3. став 2. Уредбе, према плати која се обрачунава и исплаћује запосленом на одговарајућем радном месту у седишту Министарства унутрашњих послова, из чега следи да је у конкретном случају вештак извршио обрачун двоструког износа плате у односу на плату неадекватног упоредног радника која није запослена на одговарајућем

радном месту у седишту МУП-а, а на шта се основано указује жалбом тужене. Наиме, запослени који први пут заснивају радни однос у Служби за борбу против организованог криминала и претходно нису били радно ангажовани, већ им је ово прво запослење, имају право на двоструки износ плате, али при томе се мора имати у виду плата упоредног радника који ради на истим пословима и задацима на којима ради и то лице, тако да запослени има право на двоструки износ плате који је упоредни радник имао на свом претходном радном месту уз ограничење из члана 18. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, а што уједно представља и правни став ВКС-а заузетог на седници Грађанског одељења одржаног дана 21.5.2019. године. Дакле, одговарајући упоредни радник може бити само онај ко ради на истим пословима као и тужила, али у седишту министарства, односно Секторима за људске ресурсе, Сектору за материјално-финасијске послове и др, а не и радник из Управе криминалистичке полиције, чији је радник и тужила.

Имајући у виду да је вештачењем висина потраживања утврђена тако што је вештак као полазну основу узео двоструки износ плате упоредног радника, која је у утуженом периоду била запослена у Служби за борбу против организованог криминала, што није у складу са наведеном уредбом, то се наведени налаз и мишљење не може прихватити као доказ на околност висине потраживања, па како тужила није доказала висину износа мање исплаћених плата на које има право у утуженом периоду, то је првостепена пресуда преиначена у ставу првом изреке, а тужбени захтев тужиле одбијен као неоснован.

Наиме, одредбом члана 7. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су странке дужне да изнесу све чињенице на којима заснивају своје захтеве и да предложе доказе којима се утврђују те чињенице.

Према одредби члана 231. став 1. Закона о парничном поступку, ако суд на основу изведених доказа (члан 8.) не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању чињенице примениће правила о терету доказивања. Према ставу 2. овог члана, странка која тврди да има неко право, сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање права, ако законом није другачије прописано.

Имајући у виду наведене одредбе материјалног права и утврђено чињенично стање, чињеницу да тужила, на којој је терет доказивања чињеница битних за остваривање права у смислу члана 231. став 2. Закона о парничном поступку, није доказала висину потраживања на име разлике плате у складу са чланом 3. став 2. Уредбе, с обзиром да је тужила била дужна да изнесе све чињенице и предложи све доказе од значаја за утврђивање висине разлике између исплаћене и припадајуће зараде коју је тужена у обавези да јој плати, то је овај суд преиначио ожалбену пресуду и одбио као неоснован тужбени захтев за исплату разлике плате.

С обзиром на акцесорни карактер захтева за уплату доприноса за социјално осигурање, овај суд је преиначио првостепену пресуду и одбио захтев тужиле и за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање.

С обзиром на исход поступка и успех странака у њему преиначена је и одлука о трошковима парничног поступка, садржана у ставу петом изреке ожалбене пресуде, и одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова које је имала у поступку пред првостепеним судом.

Како је тужена успела у поступку по жалби, то има право на накнаду трошкова другостепеног поступка и то за састав жалбе у износу од 49.500,00 динара.

Из наведених разлога, применом одредби члана 394. тачка 4, члана 401. тачка 3. и члана 165. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20), одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Тошић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**